

vil, naar de har Arbejde hele Aaret rundt, næsten altid være afskaarne fra at være Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse og faa Tilskud til deres Kontingent, thi man maa huske paa, at 32,57 Kr. er Gennemsnitslønnen, det er, som nævnt, beregnet for Folk med Arbejde hele Aaret, men man ved jo, hvorledes Akkord driver Folk til at naa det mest mulige i Retning af Fortjeneste, og de egentlige Akkordfag vil derfor blive meget stærkt ramte af den her foreslaaede Bestemmelse. Side XII i den nævnte Bog staar der om Arbejds mændene, at deres Akkordfortjeneste gennemsnitlig er omtrent 32 Kr. og for daglønnen Arbejde omtrent 26 Kr.; det er ikke meget mindre. Altsaa alle de ugifte Arbejds mænd, som arbejder i Akkord, f. Eks. Jord- og Betonarbejdere, Murarbejds mænd — de halser op og ned med Sten paa Nakken for at tjene saa meget som muligt — Havnearbejdere, som har en Dags Arbejde i Ny og Næ, men tjener godt, naar de har Arbejde, og Kularbejdere, de vil, naar de har saa meget Arbejde, som det vil være muligt at skaffe i Løbet af et Aar, i Regelen have for høj Fortjeneste til at være Medlemmer af Arbejds løshedskasserne og faa Tilskud til deres Kontingent. Disse Mennesker vil altsaa rammes af Lønningsgrænsen, som staar i Lovforslaget, og jeg kan ikke tænke mig, at det skulde have været Hensigten. Jeg gør opmærksom paa, at de forskellige Storindustrier, som findes paa det flade Land, mange Gange beskæftiger ikke saa faa Arbejdere. Der er saaledes Tekstilindustrien; paa en Tekstilfabrik er der ugifte Arbejdere, som har 884 Kr. for Dagarbejde, men Lønningsgrænsen er paa Landet 800 Kr.; de kan altsaa ikke være Medlemmer af Arbejds løshedskassen og faa Hjælp til deres Kontingent. Det er en Tarifløn, de faar Timeløn, men selv denne pauvre Løn af 884 Kr. udelukker dem fra at blive Medlemmer af en Arbejds løshedskasse og faa Hjælp til deres Kontingent. Desuden er der selvfølgelig adskillige Akkordarbejdere, der kommer højere op. Naturligvis er der endvidere forskellige Arbejdsmandsfag, hvor dette ogsaa vil virke, men det kommer jeg til senere.

Nu spørger man, hvilke Virkninger disse Bestemmelser vil fremkalde. Jeg synes, Lovforslagets — skal jeg kalde det mindre gode Samvittighed i § 5, 7de Stk., spores i Motiverne til Lovforslaget, idet man taler om de Arbejdere, der har den bedre Fortjeneste, de højere lønnede Arbejdere; man mener, at de har en mindre Arbejds løshedsrisiko, og saa siger man her,

hvor der er Spørgsmaal om at jage dem ud af Arbejds løshedskasserne, ligesom man gør i Sygekasserne: „En saadan Ordning har man ikke villet paabyde samtlige Arbejds løshedskasser, idet det for flere af disses Vedkommende gælder, at de bedst lønnede Medlemmer hyppigt er ansat i Stillinger af fastere Varighed, saaledes at deres Udsigt til Arbejds løshed kun er ringe, ja efter Omstændighederne endog vil kunne være ganske fjern”. Derfor giver man dem Adgang til at være i Kasserne. Om man faar dem til at blive der, er et andet Spørgsmaal; det betvivler jeg i alt Fald meget stærkt. Hvordan vil nu denne Bestemmelse virke? Da vi begyndte med at oprette Arbejds løshedskasser i Bygningsfagene, hvor det selvfølgelig var vanskeligst at faa Arbejderne til at yde Bidrag, viste det sig, at i et Fag, der havde en lang Arbejds løshedsperiode, var det altid de bedst stillede, som det var vanskeligst at faa med. Det var dem, der Gang paa Gang stemte Forslaget om Arbejds løshedskasserne ned, da de saa, at de vilde komme til at betale den væsentligste Del af Omkostningerne, og det er ganske rigtigt, de havde selvfølgelig Ret. Det viser sig ogsaa, at netop de Folk, der er mindst udsatte for Arbejds løshed, de saakaldte gode Liv, som det hedder i Forsikrings sproget, de; som ikke er udsatte for at komme til at nyde af Kassen, er det vanskeligst at faa med, de vil gerne spare deres Penge; de har jo ikke for meget, selv om de har noget mere end de andre. Hvad vil saa Følgen deraf blive for Arbejds mænd i København? For Belysningsarbejderne, der hører ind under Kommunen, og som er forholdsvis vellønnede i Sammenligning med mange andre, vil af de 1,100, der er, ca. 800 gaa ud. Af Droskechaufførerne, som ogsaa hører under Arbejds mændenes Forbund, er der 430, og af dem maa ca. halvfjerde Hundrede nødvendigvis slettes. Blandt Fabrikarbejderne maa Formænd eller Arbejds ledere i betroede Stillinger, ca. 1,000, gaa ud. Det drejer sig her om 7,000 til 7,500 Arbejdere eller der omkring. Af dem vil altsaa ca. 2,000 føle sig foranlediget til at gaa ud af Kasserne, fordi de, foruden ikke at faa noget af Kasserne, maa betale mere end de andre for at have den Glæde at være Medlem af dem. Paa samme Maade forholder det sig for Jord-, og Beton-, Kul- og Havnearbejdernes Vedkommende; de har undertiden gode Perioder, og naar de saaledes har haft en god Periode, vil de fleste af dem — der er ca. 4,000 — gaa ud af Kasserne, fordi de Aaret i Forvejen har haft en god Fortjeneste. De kan